

عنوان مقاله:

روح زمان در معماری معاصر بناهای مذهبی مطالعه ی موردی: معماری معاصر حرم امام رضا(ع)

محل انتشار:

دومین همایش ملی معماری و شهرسازی اسلامی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

فهیمة شهیری مهرآباد - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری اسلامی، دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه هنر اسلامی تبریز

خلاصه مقاله:

در معماری ایران، در هر دوره و زمانه ای، هر حرکت، پیشرفت، تغییر و تحول، در راستای شکل گیری یا تغییر نیازی اقتصادی، سیاسی، اجتماعی، اقلیمی، فرهنگی،... شکل گرفته است. گذر از هر دوره و سبک درامتداد این تغییرات، همواره درکالبد معماری نمود پیدا کرده و توالی آن تاپیش از دوره معاصر قابل ردیابی است. دراین پژوهش با بررسی واقع گرایی اسلامی از دیدگاه فلاسفه ی اسلامی، لزوم همگام بودن با واقعیات جاری در زمانه، مورد تحلیل قرار گرفته و نمود آن درعالم قدیم و جدید مورد بررسی قرار میگیرد. هدف از این پژوهش، دنبال کردن رد پای همراهی معماری با فلسفه، و نوع نگرش به فضا، در بخشی از بناهای معاصر مذهبی(آرامگاهی) است، که موید عدم حضور شفاف و روشن اقتضائات زمانه در بدنه معماری مذهبی(آرامگاهی) است. این مطالعه از پژوهشهای کاربردی بوده، و باروش تفسیری- تاریخی Expository History و استدلال منطقی Logical Reasoning انجام شده است. فرض این پژوهش برآن است که در مجموعه حرم امام رضا(ع) به عنوان نماینده این معماری، این واقع گرایی کمرنگ شده و در بخشهایی نادیده گرفته شده است. در مقام آزمون تفکرات و اندیشه ها، چگونگی ظهور و بروز شکلی معماری، در این مجموعه که هر دو تفکر را دارا است، مورد مطالعه قرار میگیرد. دنبال کردن رد پای همراهی معماری با فلسفه و نوع نگرش به فضا در قسمتهایی از صحنهای جدید(نمونه صحن جامع رضوی)، موید عدم حضور شفاف و روشن اقتضائات زمان در بدنه بیخس هایی از این معماری است. آنچه به ظهور رسیده است، در بسیاری از موارد، رعایت شکل و حجم براساس الگوهای تاریخی بدون احترام به اقتضائات روح زمان است

کلمات کلیدی:

عالم جدید، عالم قدیم، روح زمانه، معماری معاصر، واقع گرایی اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/289627>

